

[Lone Dybkjær]

anden form. Så det er en underlig diskussion. Diskussionen drejer sig om, at nogle gerne vil have nogle fradragsordninger, fordi de ikke er kontrollerbare, og vi andre vil have nogle tilskudsordninger, fordi vi ønsker dem dirigeret hen i en ganske bestemt retning, og det er da ærligt nok.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jeg synes, det er vigtigt, i hvert fald for mig selv, lige at få slået fast, at det faktisk ikke er mig, der har brugt udtrykket »narkotika« om tilskuddene under denne debat, og derfor har fru Lone Dybkjær uret i at beskyldte mig for at have opfundet dette udtryk til denne debat.

Jeg foretrækker at bruge et andet billede, nemlig at tilskud avler tilskud. Hvis man først begynder at give tilskud på ét område, er der nogle naboområder, der også forlanger at få tilskud for ikke at blive urimeligt stillet. På den måde avler tilskud tilskud, så vi får udviklet et tilskudssamfund, og det er det, vi er imod.

Dernæst vil jeg gerne sige til fru Lone Dybkjær, at denne debat bl.a. drejer sig om, hvordan vi kan lave et skattesystem, der sætter os bedre i stand til at konkurrere med landene omkring os. I den forbindelse fremhæver fru Lone Dybkjær bruttoskatten som et eksempel på, at vi nu laver et skattesystem, der i højere grad ligner det skattesystem, der gælder i verden omkring os.

Det passer imidlertid ganske enkelt ikke. Det, der er karakteristisk for vore konkurrenters skattesystemer, er, at en række arbejdsmarkedsordninger er finansieret af særskilte bidrag til forsikringsordninger, men bruttoskatten er jo en regulær skat. Det har ikke noget at gøre med arbejdsmarkedsbidrag – det er derfor, det er en bruttoskat. Regeringen har jo også taget konsekvensen af det, idet bruttoskatten for nylig blev flyttet over til skatteministeren. Det er nu skatteministeren, der administrerer bruttoskatten, hvilket er et yderligere tegn på, at det er en skat, og det værste af det hele er, at det er en skjult skat, for skatteministeren har ikke villet vise borgerne denne skat – den er holdt væk fra skattekortene. Men den måde tror jeg ikke man kan snyde folk på. Alle er godt klar over, at det, regeringen har givet med den ene hånd, bliver taget med den anden hånd.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg vil også gerne vende tilbage til spørgsmålet om tilskud i relation til fru Lone Dybkjærs svar. Det er jo ikke således, at når man fradrager en lønudgift for servicearbejde, forsvinder den ud i det blå som ren skattebesparelse. Den kommer jo ind igen derved, at der betales skat af det, man udbetaler, og det kan gøres med et ganske simpelt system. Der betales jo skat, og ifølge finansministerens egen opgørelse skal man arbejde et sted mellem 1,2 og 1,3 timer for at betale en times servicearbejde med et fradragssystem. Finansministeren har ikke turdet udregne det med 1994-skatteniveauet, men med 1998-skatteniveauet har han turdet udregne det. Så blev det lidt lavere, og så var det et sted mellem 2,4 og 2,5 timer, man skulle arbejde for at betale 1 times arbejde i regeringens ordning. Så der er simpelt hen plads til den dobbelte mængde ny arbejdskraft, endda på baggrund af at regeringens forudsætninger med hensyn til serviceordningen holder stik, hvad de jo ikke ser ud til at gøre.

Sagen er jo, at danskerne ikke vil styres; danskerne vil have frihed. Her kan vi give dem frihed og alligevel få skatteindtægt. Der er hverken flere eller færre muligheder for det; et fradrag på vedligeholdelse kan dirigeres nøjagtig ligesom et tilskud, uden at man styrer borgeren – jeg tænker rent skattemæssigt.

I forbindelse med spørgsmålet om bruttoskat fremhævede fru Lone Dybkjær, at det jo var fleksible bidrag, der bestemt var knyttet til det, de skulle bruges til. Men fru Lone Dybkjær erkendte selv – og det vil jeg gerne kvittere for – at det godt nok var bundet helt indtil 1998, så det er jo egentlig fuldstændig ligegyldigt, om arbejdsmarkedets parter gør sig umage for at mindske udgifterne fra nu af til 1998: Borgerne straffes alligevel, skatteskruen er sat på – den værste skrue, der overhovedet kan lægges i hænderne på specielt en socialdemokratisk skatteminister.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes da netop, det måtte berolige fru Anne Birgitte Lundholt, at tingene var fastlagt indtil 1998. Sådan kunne man jo godt se på det.